אש קודש — פרה

זאת חקת התורה ופרש"י לפי שהשטן ואוה"ע מונין את ישראל לומר מה מצוה זו ומה טעם יש בה לפיכך כתב בה חקה גזרה היא מלפני אין לך רשות להרהר אחריה.

ואפ"ל שאין הם ב' דברים הטהרה לעצמה, והאיסור להרהר אחריה לעצמה, רק גם האיסור להרהר, מענין הטהרה היא, דר"ע אומר בסוף יומא מה מקוה מטהר וכו' אף הקב"ה מטהר את ישראל, והמקוה מטהר רק כשנכנסים בה בכל הגוף, ואם אבר אחד מחוצה לה אינה מטהרת, לכן צריכים לבטל א"ע וליכנס בכל עצמנו לרשותו של הקב"ה, ומי שחושב עצמו ליש ובדעת עצמו, הרי הוא מחוצה לו ח"ו, וצריכים לבטל א"ע שאנו אפס ודעתנו אפס רק הוא ית' קדושתו ורצונו הם הכל ומה שהוא ית' מצוה בתורה ומנהיג את העולם טוב הוא ואין לנו רשות להרהר אחריהם.

ובזה אפ"ל שהשטן ואוה"ע וכו' מה מצוה זו, דלכאורה בשלמא השטן אפשר מגרה את האיש במחשבה, אבל אוה"ע איפה מצינו שימנו את ישראל מה מצוה זו, ובכלל הם מונים ומענים אותנו על כל התורה לא על מצוה זו דוקא. אבל בקבה"ת הקדימו ישראל נל"נ בלא הרהור ושאלה משא"כ אוה"ע שאלו מה כתיב בה, ומצוה זו לא נראה בעיני זה, וזו בעיני זה. לכן השטן מונה את ישראל עם אוה"ע, ואומר, אתם לא שאלתם מה מצוה זו ומה טעם יש בה אם אפשר לקבלה או לא, והם אוה"ע שאלו, ומ"מ הביטו נא מי שולט על מי, ואיך עוד הם מענים אתכם, לפיכך כתיב בה חקה שגם בזה אסור להרהר, רק להאמין שכיון שכך ד' עושה כן צריך להיות, ובזה הפרה מטהרת וגם מכפרת, כיון שנכנסים בכל עצמנו למקוה ומוסרים את כל עצמנו אליו ית'.

ובמדרש רבה פ' חקת איתא שכשעלה מש"ר למרום, שמע קולו של הקב"ה שאמר הלכה בשם אומרה ר' אליעזר אומר עגלה בת שנתה פרה בת שתים, אמר וכו' יה"ר שיהא מחלצי וכו' ושם האחד אליעזר. שע"פ פשוט למה דוקא כששמע הלכה זו ביקש מש"ר שיהא מחלציו והא הקב"ה אומר שמעתא מפומא דכולהו רבנן כמ"ש בגמרא (חגיגה ט"ו) ולמה לא ביקש על בעל מימרא אחרת שיהא מחלציו. אבל רש"י בפ' פנחס [כ"ז, ט"ז] אומר בשם המדרש שמש"ר רצה לבקש מהקב"ה שיירשו בניו את גדולתו, ואמר לו הקב"ה שיהושע יירשנו וצריכים להבין למה [לאיזה] ענין ביקש זאת מש"ר כי בטח לא ח"ו ח"ו לכבודו ביקש זאת, וכן דוד המלך כששמע מהנביא שבניו ישבו על כסאו אחריו אמר שירות ותשבחות, ומה היתה שמחתו בזה, אבל לפי השגתנו הקטנה הוא שכאשר בניו ינהגו את ישראל בדרך התורה והעבודה שלו, אז טובה היא גם לו בעולם העליון, והרי זה כאילו הי' הוא מנהיג את ישראל גם אחר הסתלקותו.

ונודעת הגמרא שבת (דף פ"ט) שאחר החטא זכה משה לכל הכתרים שנתנו לישראל בשכר הקדמת נו"נ, ועתיד להחזירם לעתיד לבוא, ונבין נא א"כ ח"ו יתקטן מש"ר לעתיד כי יחסור את הכתרים. אבל גם אז כשלקחם מש"ר לא ח"ו לעצמו חטף אותם רק כדי שלא ישובו למעלה ולא יתהנו

ישראל כלום מאורם וקדושתם, לכן לקחם הוא, ובתור מנהיג ישראל יאיר הוא להם מאותן הכתרים, לכן בשעה שלמד עם ישראל יסיר את המסוה מעל פניו, כדי שיחנו מקרני ההוד שהיו מאותם הכתרים כמו שפרש"י שם בגמרא דזכה משה ונטלם, וגם עתה אנו נהנים מן אותם קרני ההוד ע"י אתפשטותא דמשה שבכל דרא, ובזה מהכשרים לגאולה ואז עתיד משה להחזירם. לכן כששמע מש"ר קולו של הקב"ה שאומר שמעתא מר"א בענין פרה, וכנ"ל חקת הפרה ענין הקדמת נל"נ היא שאין מהרהרים ואין שואלים מה מצוה זו כאוה"ע, ביקש, הנה לא אזכה שבני אחרי ינהגו את ישראל ואת אור הכתרים מנו"נ שבי ישפיעו בהם, עכ"פ יהא זה מחלצי שאומרים הלכה ממנו בפ' פרה שהיא ג"כ בחי' נו"נ, ויאיר עי"ז לישראל אמונה ומס"נ להקב"ה שלא להרהר ח"ו רק להאמין שכל מה שהקב"ה גוזר ועושה טוב הוא.

היוצא לנו מזה, שענין פרה ענין הקדמת נו"נ, שלא להרהר ח"ו רק להאמין שכיון שהכל מהקב"ה, טוב הוא, ובזה מכפרת ומטהרת והיא גם ממלצת טוב על ישראל לאמור, אוה"ע שאלו בקבה"ת מה כתיב בה וישראל ח"ו אינם מהרהרים, לכן כמו קודם קבה"ת הוצרכו להקדים נל"נ כן קודם פ' החודש שהיא קבלת מצוה ראשונה צריכים לפ' פרה ובזה מקרבים את גאולת מצרים, וכימי צאתנו מאמ"צ יראנו נפלאות וישועות טובות תיכף ומיד אמן.